

[Hanne Thanning Jacobsen]

bevirker, at der er mulighed for en central styring, som sætter uddannelsen år tilbage.

Det er ligeledes nødvendigt at være efter ministeren i hans forståelse af decentral styring. Der er en god fornyelse i tankegangen om at åbne seminarierne som pædagogiske centre, men ministeren kender jo SF's holdninger til styrelse af uddannelsesinstitutioner, og jeg finder, at netop i læreruddannelsen er det afgørende vigtigt, at de studerende som en del af deres kvalificering til deres fremtidige virke som lærere er aktive i beslutningsprocesserne i hele deres studieforbånd.

Efter Haarder behøver man måske ikke at være vedrørende den nye praktikordning. Her ser der ud til ikke alene at være en fleksibilitet og en mulighed for at bevare samarbejdet med velfungerende praktikskoler, men også et forsøg på at gå nye veje. Problemet med denne ordning vil opstå ved, at studiet i læreruddannelsens øvrige fag centralt bliver styret af regler og prøveformer, der isolerer studiet af fagene fra skolens virkelighed. Dermed bliver der en for svag forbindelse mellem teori og praksis.

Med blikket rettet mod at sikre et nyt indhold i fagene, større funktionsrettethed i uddannelsen, et reelt indhold i decentraliseringen, forenkling og fornyelse af eksamens- og prøveformer, nedlæggelse af Seminarierådet og lærernes efter- og videreuddannelse vil SF også i udvalgsarbejdet komme efter Haarder i håb om, at ministeren er motiveret for et positivt samarbejde om at forme en læreruddannelse i bedre overensstemmelse med intentionerne i ministerens eget udvalgs betænkning.

Formanden:

Det var en ganske præcis balance mellem retten til at citere og forretningsordenens krav om, at ministre taltales med deres titel.

Køpke Christensen (FP):

Dette lovforslag om ændring af læreruddannelsen er ingen revolution. Det er især på det styrelsesmæssige område, der sker ændringer efter dette forslag.

Der kan efter vores opfattelse ikke være de store indvendinger imod forslaget. Med hensyn til § 12 synes vi ikke, det virker overflødigt, at der skal etableres en intern rådgivning for ledelsen, men man åbner også mulighed for, at der ud over repræsentanter for lærere og stude-

rende i et såkaldt seminarieråd også skal kunne gives adgang til at få det teknisk-administrative personale med. Der kan efter vores opfattelse sættes et stort spørgsmålstejn ved, hvor fornuftigt det er, at der f.eks. kan sidde pedeller og rengøringsassistenter i et sådant seminarieråd.

Når vi skal trække noget positivt frem ved lovforslaget, skal vi ikke undlade at kommentere, at der i dette forslag er sket det positive, at instrumentalmusik, herunder orgelspil, er udeladt i den nye uddannelse, og bemærkningen om, at det ikke forekommer at være en opgave for læreruddannelserne at uddanne organister, ser vi selvfølgelig positivt på. Da individuel undervisning i instrumentspil i øvrigt er meget ressourcekrævende, kan vi fra Fremskridtspartiets side naturligvis støtte dette. Denne bemærkning passer rent og skært med vores filosofi.

Desuden skal der lyde ros, fordi man ophæver den tidligere regel om, at der til ethvert seminarium skal være knyttet en fast øvelsesskole, således at der gives mulighed for, at seminarierne kan opbygge en fleksibel praktikordning, tilpasset de skiftende krav.

Jeg kan ikke undlade at nævne spørgsmålet om ministerens adgang til at nedlægge seminarier uden Folketingets medvirken som noget meget positivt. I denne forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, hvor langt afviklingsprofilen er med hensyn til det såkaldte Nødvendige Seminarium under Tvindimperiet. Der er jo som bekendt endnu en gang afsat økonomiske midler til dette i den nye finanslov.

At linjefagene styrkes, opfatter vi som noget, der går ud over den enkelte skole, idet lovforslaget styrker og udvider specialiseringen og forringer det almentdannende i læreruddannelsen. De fleste folkeskoler og specielt de mange små skoler har ikke megen brug for specialister, men meget mere brug for folkeskolelærere med en bred uddannelse.

At det nu bliver sådan, at seminarieeleverne i praktik skal deltage i både lærer- og forældremøder, og at de studerende skal gøre erfaringer med forældresamarbejdet som et vigtigt led i opgaverne, ser vi på med tilfredshed.

Det er et klart tilbageskridt, at grunduddannelsen i idræt, musik, formning og håndarbejde nu skal forringes, så de studerende kan fravælge to af disse fag, eksempelvis idræt. Det kan betyde, at det bliver endnu sværere for særlig